

DOM

afsagt 2. december 2014

BS 9-372/2014

Advokat A
(advokat B)

mod

Advokatnævnet
(advokat C)

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved Advokatnævnets kendelse af 5. februar 2014, som berigtiget den 11. april 2014, blev sagsøgeren, advokat A, pålagt en bøde på 10.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik ved i stedet for at udtage stævning som varslet, at tage klientens krav til inkasso og opkræve indkassoomkostninger hos skyldneren.

Sagsøgeren har påstået, at Advokatnævnets kendelse ophæves.

Advokatnævnet har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Sagen er behandlet efter de almindelige procesregler.

Det hedder i Advokatnævnets kendelse:

...

Sagsfremstilling

X blev i juni 2013 opsagt fra sin stilling hos ApS Y med fratræden ved udgangen af juli 2013. X's fagforening, W fremsatte herefter den 1. juli 2013 på hans vegne krav om løn for august og september 2013, idet W var uenig med ApS Y om, hvorvidt X havde anciennitet fra 1. januar 2013 eller fra 1. februar 2013.

ApS Y fastholdt i brev af 6. september 2013 til W, at X's

anciennitet skulle beregning fra 1. februar 2013, hvorfor han kun havde krav på et opsigelsesvarsel på én måned.

I brev af 11. september 2013 fastholdt W at X var blevet ansat fra januar 2013 og at hans anciennitet skulle regnes fra den 21. januar 2013, uanset om han havde været timelønnet i perioden frem til 1. februar 2013, hvor ansættelseskontrakten var indgået. I e-mail af 26. september 2013 henviste ApS Y til svaret af 5. september 2013 (rettelig 6. september 2013).

I brevene til W oplyste ApS Y desuden, at man - uanset om det måtte blive lagt til grund, at X havde anciennitet fra 21. januar 2013 - ville afvise at betale løn for august og september 2013. ApS Y henviste i den forbindelse til, at X groft havde misligholdt sin ansættelseskontrakt, idet han sideløbende med sin ansættelse og delvist i arbejdstiden havde drevet sin egen virksomhed, der konkurrerede med ApS Y. ApS Y anførte i den forbindelse, at ansættelsesforholdet på den baggrund kunne have været ophævet, hvorfor man, hvis der blev anlagt en retssag, ville kræve tilbagebetaling af den udbetalte løn i opsigelsesperioden på én måned.

W overgav sagen til advokat A, der i brev af 2. oktober 2013 gjorde gældende, at X havde krav på løn for yderligere 2 måneder. Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

"Jeg er bekendt med Deres bemærkninger hertil, herunder bemærkningerne om, at min klients medlem under ansættelse henholdsvis skulle have drevet egen virksomhed og skulle have ageret illoyalt ved at slette mails. Min klients medlem bestrider dette og rent retligt berettiger indsigelserne ikke ApS Y til at tilbageholde den min klients medlem tilkommende løn, i hvilken forbindelse jeg bemærkninger, at det kan lægges til grund, at ApS Y de facto ikke har ageret på den påståede misligholdelse ved en ophævelse af ansættelsesforholdet.

Den min klients medlem tilkommende løn med tillæg af feriepenge samt rest kørselsgodtgørelse på 1.100,00 imødeses indbetalt straks og senest 10 dage fra dato. Herefter vil der uden yderligere varsel blive udtaget stævning i sagen, i hvilken forbindelse der tillige vil blive krævet godtgørelse for mangelfuld ansættelseskontrakt.

Ansættelseskontrakten har givet anledning til tvist om min klients medlemsanciennitet, hvilket vil berettige min klients medlem til en godtgørelse på kr. 10.000,00."

Ved brev af 16. oktober 2013 fremsendte advokat **A** et brev til ApS **Y** hvoraf det fremgik, at kravet var taget til inkasso. Kravet var opgjort som tilgodehavende løn i 2 måneder på 60.000 kr., feriepenge pp 7.500 kr., kørselsgodtgørelse på 1.100 kr., godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis på 10.000 kr. samt inkassosalær på 3.062,50 kr., i alt 81.662,50 kr.

Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

*"Samtidig skal jeg i medfør af inkassolovens § 10 gøre opmærksom på, at såfremt det ovenfor opgjorte beløb ikke er indbetalt til mit kontor senest 10 dage fra dato, da er jeg instrueret om straks og uden yderligere varsel at indlevere stævning til retten, i hvilken forbindelse der pålægges ApS **Y** yderligere omkostninger."*

I e-mail af 24. oktober 2013 svarede ApS **Y** på inkassoskrivelsen, idet de i det hele henviste til den tidligere korrespondance med **W** .. Herudover fremgik bl.a. følgende af brevet:

*"Mht. kravet på godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis bestrides dette, idet ansættelsesbeviset efter ApS **Y**'s opfattelse ikke er mangelfuldt. Selv hvis det var, burde De som advokat som minimum være bevidst om, at et sådant godtgørelseskrav ikke eksisterer, før dets størrelse og berettigelse er fastslået af domstolene, jf. ansættelsesbevislovens § 6. De forsøger altså at tage et krav til inkasso, som ikke er opstået endnu, og selvom 'debitor' bestrider, at det kan opstå."*

*Endelig noterer vi os, at de tilligie har fremsat et krav om inkassosalær stort kr. 3.026,50 kr. Dette kravs berettigelse bestrides ligeledes, idet De jo i brevet af 2. oktober 2013 varslede, at der ville blive udtaget stævning, hvis ApS **Y** ikke betalte."*

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

ApS Y har påstået, at advokat A ahr tilsidesat god advokatskik ved at tage fordringen til inkasso og i den forbindelse opkræve inkassosalær, selvom kravet var bestridt, og selvom det fra advokat A'S side var varslet, at der ville blive udtaget stævning, hvis kravet ikke blev betalt.

ApS Y har desuden påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at inddrage kravet om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis i inkassosagen, selvom kravet ikke var fastslået af domstolene.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han, da han ikke modtog svar på sit brev af 2. oktober 2013, tog det som udtryk for, at ApS Y havde frafaldet indsigelserne, hvorfor inkassobrevet blev sendt. Advokat A har desuden anført, at han efterfølgende, da han blev opmærksom på, at indsigelserne ikke var frafaldet, beklagede inkassoskrivelsen over for ApS Y, ligesom han meddelte, at der ville blive indgivet stævning i sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af sagen, at der herskede uenighed mellem ApS Y og W om, hvilken ansættelsesdato, der skulle lægges til grund ved beregningen af X'S anciennitet, hvilket medførte uenighed om, hvorvidt X havde et lønkrav med ApS Y. Hertil kom uenighed om et krav om feriepenge samt kørselsgodtgørelse, og endelig rejste advokat A i inkassoskrivelsen også krav om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis.

For så vidt angår X'S krav på løn, feriepenge og kørselsgodtgørelse fremgår det af advokat A'S brev af 2. oktober 2013 til ApS Y at han var bekendt med de betragninger, som ApS Y havde fremsat. For så vidt angår kravet om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis fremgår, at dette krav som nævnt først blev fremsat af advokat A i forbindelse med

inkassoskrivelsen af 16. oktober 2013.

Advokat A havde ved sit brev af 2. oktober 2014 til ApS Y givet ApS Y forventning om, at man fra WS side var indstillet på, at sagen skulle afgøres ved domstolene.

Advokatnævnet finder derfor, at advokat A - uanset at det ikke i sig selv er i strid med god advokatskik at tage en bestridt fordring til inkasso - ved blot at fremsende inkassobrevet af 16. oktober 2013 har tilsidesat god advokatskik, jf. rettelovens § 126, stk. 1.

Særligt for så vidt angår klagen over de opkrævede inkassoomkostninger bemærkes, at det er en betingelse at opkræve af inkassoomkostninger, at der forinden er sendt et brev med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inkassoomkostninger, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling.

Et brev med at sådant indhold ses ikke at være sendt til ApS fra hverken W eller advokat A, hvorfor der også ved opkrævningen af inkassoomkostninger er sket tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger på den baggrund i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en samlet bøde på 10.000 kr.

...

I brev af 28. oktober 2013 skrev advokat A således til skyldneren:

...

Jeg har noteret mig, at ApS Y ikke kan anerkende kravet/ bestrider dette, hvorefter næste step må være en stævning imod selskabet.

Jeg var ikke bekendt med, at ApS Y bestred kravet, hvilket var årsagen til, at kravet blev taget til inkasso, men idet jeg nu kan se, at ApS Y har bestridt kravet overfor W, skal jeg beklage fremsendelsen af inkassoskrivelsen.

...

Forklaringer

Advokat A har bl.a. forklaret, at han fik bestalling i 1999. Han har ikke tidligere fået bøde for at have tilsidesat god advokatskik. Han sendte brevet af 16. oktober 2013 for at slippe for at skrive en stævning vedrørende et krav, som han anså for åbenbart, og for at give skyldneren en yderligere frist. Han beklagede inkassobrevet, fordi han var i den vildfarelse, at det er i strid med god advokatskik at tage bestridte fordringer til inkasso. Han udtog stævning den 13. november 2013, og byretten afsagde dom den 30. maj 2014, hvor *W* fik medhold i sit fulde krav og tilkendt omkostninger med 26.950 kr. Dommen er anket og verserer fortsat ved landsretten. I det samlede forløb har brevet af 16. oktober 2013 ikke medført, at skyldneren er blevet stillet dårligere, end hvis stævning straks var blevet udtaget.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har bestridt, at han ved sin behandling af sin klients krav har handlet i strid med god advokatskik. I brevet af 2. oktober 2013 varslede han udtagelse af stævning, hvis hans klients krav ikke blev opfyldt. Som "det mindre i det mere" har han været berettiget til at tage kravet til inkasso i stedet for at udtage stævning, idet hans tilkendegivelse herom i brevet af 2. oktober 2013 ikke kunne betragtes som et bindende løfte til skyldneren. Ved ikke i første omgang at udtage stævning, har han ikke påført skyldneren yderligere omkostninger, men kun givet en yderligere frist. Det har været tilladeligt og i overensstemmelse med god advokatskik at tage kravet til inkasso frem for at udtage stævning. Fordi man som advokat - berettiget - har truet med en konkursbegæring, er man heller ikke afskåret fra i stedet at udtage stævning.

Sagsøgeren har varslet yderligere inddrivelsesomkostninger, idet sagsøgerens brev af 2. oktober 2013 opfylder kravene til et rykkerbrev, jf. § 3 i bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger. Brevet indeholdt den nødvendige 10-dages frist og en tilkendelsegivelse om, at sagen efter fristens udløb ville blive fortsat med stævning, hvilket - klart for enhver - ville indbære, at der ville påløbe yderligere inddrivelsesomkostninger. Bekendtgørelsens anvendelse af udtrykket "inddrivelsesomkostninger" er noget ganske andet end "inkassoomkostninger", som anført i Advokatnævnets kendelse.

Klagen over sagsøgerens adfærd angik ikke spørgsmålet, om der var afgivet korrekt påkrav i henhold til bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger, men derimod det forhold, at sagsøgeren havde taget en bestridt fordring til inkasso, og i forbindelse hermed opkrævet inkassosalær. Sagsøgeren har ikke handlet i strid med god advokatskik ved at tage en bestridt fordring til inkasso. Sagsøgerens beklagelse af denne

fremgangsmåde i brevet af 28. oktober 2013 beror på en vildfarelse, idet sagsøgeren ikke dengang var opmærksom på Højesterets dom, gengivet i U.2004.99.

Sagsøgte har gjort gældende, at Advokatnævnets kendelse på begge de to punkter, som den omhandler, er korrekt. Sagsøgeren vidste, at hans klients medlems krav var bestridt af klageren, som efter sagsøgersens brev af 2. oktober 2013 var blevet bibragt en klar forventning om, at sagen skulle afgøres ved domstolene. En indbringelse af sagen for domstolene ville have været et naturligt retsskridt, selv om fordringen eventuelt kunne have været taget til inkasso. Den omstændighed, at klageren ikke besvarede brevet af 2. oktober 2013, har ikke berettiget advokat A til at fremsende inkassobrev i stedet for at udtage stævning. Sagsøgeren kunne ikke under iagttagelse af god advokatskik fremsende inkassobrevet af den 16. oktober 2013 efter den skabte forventning i brevet af den 2. oktober 2013.

Det er en betingelse for opkrævning af inkassoomkostninger, at der forinden har været sendt et brev til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af brevet vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, at et brev med det netop nævnte indhold ikke har været sendt til klageren, og brevet af 2. oktober 2013 ikke kan gøre det ud for et brev som krævet i § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger. Denne regel indeholder en ufravigelig, objektiv betingelse om, hvad der skal iagttages for at skyldneren kan pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger. Sagsøgeren har ved at opkræve inkassoomkostninger uden iagttagelse af § 3 stk. 1, også i det tilfælde tilsidesat god advokatskik.

Den sanktion, der er pålagt vedrører 2 forhold, men er en minimumssanktion, hvorfor det ikke kan ændre resultatet, selv om det forhold falder væk.

Retten's begrundelse og resultat

Advokat A tog sin klients krav til inkasso i brevet af 16. oktober 2013. Kravet bestod dels af et løn- og feriepengetilgodehavende og et krav på kørselsgodtgørelse, som skyldneren tidligere havde afvist, dels et krav på godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis, som var varslet i advokat A's brev af 2. oktober 2013. Endelig blev skyldneren afkrævet et inkassosalær på 3.062,50 kr., der er i overensstemmelse med taksterne i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 (med senere ændringer) om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling.

Advokat A havde i brevet af 2. oktober 2013 varslet, at

manglende opfyldelse af kravet på løn, feriepenge og kørselsgodtgørelse ville medføre, at stævning blev udtaget, men har ikke varslet, at manglende betaling ville medføre yderligere inddrivelsesomkostninger, jf. § 3, stk. 1, 2. pkt. i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002. Advokat A findes ikke efter brevet af 2. oktober 2013 at have afskåret sin klient fra at tage klientens krav til inkasso, men har ikke været berettiget til at kræve, at skyldneren godtgjorde advokatens klient et inkassosalær. Ved at have tilsidesat varslingsreglen i inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 1, findes advokat A at have handlet i strid med god advokatskik.

Da den fastsatte sanktion findes passende, stadfæstes Advokatnævnets kendelse.

Efter sagens udfald ophæves sagens omkostninger.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af af 5. februar 2014, som berigtiget den 11. april 2014, stadfæstes.

Sagens omkostninger ophæves.

Poul Holm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aarhus , den 3. december 2014.

Ida Lærke Sørensen, retsassistent

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over indklagede.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at indklagede har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med behandlingen af en inkassosag.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 29. oktober 2013.

Sagsfremstilling:

X blev i juni 2013 opsagt fra sin stilling hos klager med fratræden ved udgangen af juli 2013. X' fagforening, Fagforening Y, fremsatte herefter den 1. juli 2013 på hans vegne krav om løn for august og september 2013, idet Fagforening Y var uenig med klager om, hvorvidt X havde anciennitet fra 1. januar 2013 eller fra 1. februar 2013.

Klager fastholdt i brev af 6. september 2013 til Fagforening Y, at X' anciennitet skulle beregnes fra 1. februar 2013, hvorfor han kun havde krav på et opsigelsesvarsel på én måned.

I brev af 11. september 2013 fastholdt Fagforening Y, at X var blevet ansat fra januar 2013, og at hans anciennitet skulle regnes fra den 21. januar 2013, uanset om han havde været timelønnet i perioden frem til 1. februar 2013, hvor ansættelseskontrakten var indgået. I e-mail af 26. september 2013 henviste klager til svaret af 5. september 2013 (rettelig 6. september 2013).

I brevene til Fagforening Y oplyste klager desuden, at man – uanset om det måtte blive lagt til grund, at X havde anciennitet fra 21. januar 2013 – ville afvise at betale løn for august og september 2013. Klager henviste i den forbindelse til, at X groft havde misligholdt sin

ansættelseskontrakt, idet han sideløbende med sin ansættelse og delvist i arbejdstiden havde drevet sin egen virksomhed, der konkurrerede med klager. Klager anførte i den forbindelse, at ansættelsesforholdet på den baggrund kunne have været ophævet, hvorfor man, hvis der blev anlagt en retssag, ville kræve tilbagebetaling af den udbetalte løn i opsigelsesperioden på én måned.

Fagforening Y overgav sagen til indklagede, der i brev af 2. oktober 2013 gjorde gældende, at X havde krav på løn for yderligere 2 måneder. Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

"Jeg er bekendt med Deres bemærkninger hertil, herunder bemærkningerne om, at min klients medlem under ansættelse henholdsvis skulle have drevet egen virksomhed og skulle have ageret illoyalt ved at slette mails. Min klients medlem bestrider dette og rent retligt berettiger indsigelserne ikke klager til at tilbageholde den min klients medlem tilkommende løn, i hvilken forbindelse jeg bemærkninger, at det kan lægges til grund, at klager de facto ikke har ageret på den påståede misligholdelse ved en ophævelse af ansættelsesforholdet.

Den min klients medlem tilkommende løn med tillæg af feriepenge samt rest kørselsgodtgørelse på 1.100,00 imødeses indbetalt straks og senest 10 dage fra dato. Herefter vil der uden yderligere varsel blive udtaget stævning i sagen, i hvilken forbindelse der tillige vil blive krævet godtgørelse for mangelfuld ansættelseskontrakt. Ansættelseskontrakten har givet anledning til tvist om min klients medlems anciennitet, hvilket vil berettige min klients medlem til en godtgørelse på kr. 10.000,00. "

Ved brev af 16. oktober 2013 fremsendte indklagede et brev til klager, hvoraf det fremgik, at kravet var taget til inkasso. Kravet var opgjort som tilgodehavende løn i 2 måneder på 60.000 kr., feriepenge på 7.500 kr., kørselsgodtgørelse på 1.100 kr., godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis på 10.000 kr. samt inkassosalær på 3.062,50 kr., i alt 81.662,50 kr.

Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

"Samtidig skal jeg i medfør af inkassolovens § 10 gøre opmærksom på, at såfremt det ovenfor opgjorte beløb ikke er indbetalt til mit kontor senest 10 dage fra dato, da er jeg instrueret om straks og uden yderligere varsel at indlevere stævning til retten, i hvilken forbindelse der pålægger [klager] yderligere omkostninger."

I e-mail af 24. oktober 2013 svarede klager på inkassoskrivelsen, idet de i det hele henviste til den tidligere korrespondance med Fagforening Y. Herudover fremgik bl.a. følgende af brevet:

*”Mht. kravet på godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis bestrides dette, idet ansættelsesbeviset efter [klagers] opfattelse ikke er mangelfuldt. Selv hvis det var, burde De som advokat som minimum være bevidst om, at et sådant godtgørelseskrav ikke eksisterer, før dets størrelse og berettigelse er fastslået af domstolene, jf. ansættelsesbevislovens § 6. De forsøger altså at tage et krav til inkasso, som ikke er opstået endnu, og selvom 'debitor' bestrider, at det **kan** opstå.*

*Endelig noterer vi os, at de tillige har fremsat et krav om inkassosalær stort kr. 3.026,50 kr. Dette kravs berettigelse bestrides ligeledes, idet De jo i brevet af 2. oktober 2013 varslede, **at der ville blive udtaget stævning**, hvis [klager] ikke betalte.”*

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at tage fordringen til inkasso og i den forbindelse opkræve inkassosalær, selvom kravet var bestridt, og selvom det fra indklagedes side var varslet, at der ville blive udtaget stævning, hvis kravet ikke blev betalt.

Klager har desuden påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at inddrage kravet om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis i inkassosagen, selvom kravet ikke var fastslået af domstolene.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han, da han ikke modtog svar på sit brev af 2. oktober 2013, tog det som udtryk for, at klager havde frafaldet indsigelserne, hvorfor inkassobrevet blev sendt. Indklagede har desuden anført, at han efterfølgende, da han blev opmærksom på, at indsigelserne ikke var frafaldet, beklagede inkassoskrivelsen over for klager, ligesom han meddelte, at der ville blive indgivet stævning i sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af sagen, at der herskede uenighed mellem klager og Fagforening Y om, hvilken ansættelsesdato, der skulle lægges til grund ved beregningen af X' anciennitet, hvilket medførte

uenighed om, hvorvidt X havde et lønkrav mod klager. Hertil kom uenighed om et krav om feriepenge samt kørselsgodtgørelse, og endelig rejste indklagede i inkassoskrivelsen også krav om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis.

For så vidt angår X' krav på løn, feriepenge og kørselsgodtgørelse fremgår det af indklagedes brev af 2. oktober 2013 til klager, at han var bekendt med de betragtninger, som klager havde fremsat. For så vidt angår kravet om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis fremgår, at dette krav som nævnt først blev fremsat af indklagede i forbindelse med inkassoskrivelsen af 16. oktober 2013.

Indklagede havde ved sit brev af 2. oktober 2013 til klager givet klager forventning om, at man fra Fagforening Y's side var indstillet på, at sagen skulle afgøres ved domstolene.

Advokatnævnet finder derfor, at indklagede – uanset at det ikke i sig selv er i strid med god advokatskik at tage en bestridt fordring til inkasso – ved blot at fremsende inkassobrevet af 16. oktober 2013* har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Særligt for så vidt angår klagen over de opkrævede inkassoomkostninger bemærkes, at det er en betingelse for at opkræve af inkassoomkostninger, at der forinden er sendt et brev med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inkassoomkostninger, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling.

Et brev med et sådant indhold ses ikke at være sendt til klager fra hverken Fagforening Y eller indklagede, hvorfor der også ved opkrævningen af inkassoomkostninger er sket tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger på den baggrund i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en samlet bøde på 10.000 kr.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz*

*Nævnets kendelse er berigtiget den 11. april 2014.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz